

Елисавета Багряна

Лавина

Аз няма нищо да говоря
и нищо няма да те питам.
Говори доста твоя поглед морен
и твоето лице изпито.

В гнета на безизходност пълна
безумна любовта ни пламна
и ний оставихме да ни погълне
мигът на радостта измамна.

И в треската, що ни убива,
като слепци в нощта се дирим
и по-невъзвратимо ни опива
вихрушката, която свири...

И нека тътне помежду ни,
да рухна бялата лавина,
смъртта с любов ще ни целуне
там долу, в бездната раззинала.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11722>]